

men der staaer: „mindst 4 pCt.“. Det staaer derefter til Ministeriet at indgaae en saadan Accord, at der bliver svaret f. Ex. 1 pCt. til Amortisation og Vedligeholdelse af Materiellet. Naar vi nu endelig gaae ud fra den Betragtning, at det er muligt, at vi, fastholdende Udvalgets Fleertals Forslag, ikke skaffe Helsingørs Havn nogen Beding, og naar man betænker, at det ikke bliver en Havn, som den bør være, medmindre den faaer en saadan Beding, og endelig, at vi have begyndt at træffe en Række Foranstaltninger til Gavn for Helsingør, hvor- til vi have anvendt først 300,000 Rb. til Havnen, og dernæst afskrevet Kommunen 60,000 Rb., og endelig at denne Beding skulde danne Slutstenen paa det, Kongeriget har hødet denne haardt trufne Commune, synes der, at være Grund til at gaae ind paa dette Forslag. Saalænge Ingen har paavist, at Staten væsentlig udsætter sig for noget Tab derved, eller at der ingen væsentlig Forskjel er paa det af Udvalgets Fleertal og det af den ærede Rigsdagsmand stillede Forslag, saalænge skal jeg tilraade at vedtage det af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 5te Valgkreds (Eckardt) stillede Forslag.

Wille: Udvalget har i sin Betænkning til §. 13 gjort nogle Bemærkninger, som jeg troer, ere særdeles helbige og komme i et godt Diel. Udvalget har udtalt, at det nuværende Forhold, hvorefter nogle af Coloniernes Sager afgjøres af Rigsraadet, andre af Rigsdagen, er uholdbart, og det Uhelbige er tillige fremhævet i, at Repræsentanterne for St. Croix og St. Jan ene erklære sig over de coloniale Sager, idet siden 1854 ingen Repræsentant er mødt for St. Thomas. Jeg havde Leilighed til ved Finantslovens første Behandling at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til dette Punkt, og det har derfor været mig hjært at see denne Hensigt fra Udvalget om, at der maa blive arbeidet hen til, at Colonierne faae en selvstændigere finantsiel Stilling ligeoverfor Moderlandet. Jeg er imidlertid bange for, at den Opgave, Udvalget her har stillet, er noget for stor og omfattende til, at den vil kunne gjenføres i kort Tid, og det har forundret mig, at Udvalget ikke har berørt et andet

Punkt, der synes at ligge nær, og som maatte kunne gjenføres, jeg sigler til en Sondring af Colonialraadet i tvende Raad, et for St. Croix og St. Jan og et for St. Thomas, hvilken sidste jo befinder sig paa det negative Standpunkt, som vi ogsaa kjende paa Monarchiets Omraade, idet det har truffet sine Repræsentanter tilbage og ikke har sendt nogen til Raadet siden 1854. I Colonialraadets sidste Samling, der begyndte den 5te Juni dette Aar, men over hvilken Forhandlingerne endnu ikke fuldstændig ere udførte, er der gjort Forslag om, at Raadet maatte blive deelt paa denne Maade; det er imidlertid ikke muligt af den Del af Colonialraadets Tidende, der er kommet hertil, og som den høitærede Finantsminister har havt den Velvilje at overlade mig til Gjennemsyn, at danne sig en Forestilling om, hvorledes Anskuelserne i Raadet ere i den Henseende, og jeg maa tilføie, at jeg har en levende Tølelse af, at de Meddelelser, vi modtage fra de vestindiske Der, trænge mere end alle andre Meddelelser til omhyggelig Prøvelse, idet det ikke sjelden viser sig, at der under de Udtalelser, der komme frem, findes adskillige Understrømninger af udenforstaaende Interesser og Hensyn, som man ikke her kan vurdere, saa det er meget vanskeligt at bedømme, hvorledes det rette Forhold er. Imidlertid haaber jeg, at den ærede Finantsminister, der her er tilstede, og som er en af Dernes Børgere, kunde finde Anledning til at give Rigsdagen nogle Oplysninger om dette Punkt, og tillige lade os vide, hvorledes hans personlige Stilling er med Hensyn til et saadant Forslag, hvis det er fremkommet fra Colonialraadet. Der er saameget mere Grund til at gaae ind paa dette Spørgsmaal, som det sees, at det for Tiden staaer temmelig daarlig til med den finantsielle Indtægt, Staten har fra de vestindiske Der. Der forestaaer betydelige Arbejder, der alene for St. Thomas's Havns Vedkommende ere anslaaede til over 50,000 vestindiske Dalere, og der klages paa Derne overordentlig meget over den Maade, hvorpaa Beskatningen nu finder Sted, en Klage, hvis Berettigelse man ikke her kan vurdere. Under alle Omstændigheder er det i højeste Grad ønskeligt at faae Oplysninger om dette Forhold, og skjøndt det maaskee